

'Hoorcolleges passen niet bij mij'

Onlangs zette Lex Hofstra na negen jaar een punt achter zijn loopbaan bij Hogeschool Utrecht. Ingrijpende veranderingen binnen de HU en de behoefte om te doen waar zijn kracht ligt, waren aanleiding voor zijn besluit. Een eenpitter die het best tot zijn recht komt als hij op kleine schaal anderen helpt bij hun persoonlijke ontwikkeling.

Dat hij ooit les zou geven stond voor Lex Hofstra al vroeg vast. Maar ook dat hij dat pas zou doen nadat hij zelf praktijkervaring had opgedaan. Na de Pabo besloot hij dan ook nog Bedrijfskunde en Bedrijfssociologie te gaan studeren. Ondertussen pakte hij alle mogelijke klusjes aan die op zijn pad kwamen: van bijbaantjes tot fulltime banen. Zo was hij onder andere postbode, journalist bij het Rotterdams Nieuwsblad, P&O-manager bij verzorgingsinstellingen en communicatie- en organisatieadviseur.

HU toen, HU nu

Toen Hofstra in 1999 als interim-docent op de FCJ begon, voelde hij zich er onmiddellijk helemaal thuis. 'Ik had het sterke gevoel in een warm nest te zijn beland. Er was veel aandacht voor persoonlijkheidsvorming binnen de lessen. En ook de praktijkcomponent op het hbo sprak me bijzonder aan.' De laatste jaren voelde Hofstra zich binnen de HU steeds minder op z'n plek. 'Met name de schaalvergroting binnen de HU is daar debet aan', licht Hofstra toe. 'Dat levert veel administratieve en organisatorische problemen op. Waar vroeger cijferlijsten probleemloos werden verwerkt, moet je nu enorm je best doen om ingevoerde cijfers weer boven water te krijgen. Verder was het vroeger geen enkel probleem om mijn werk als docent te combineren met mijn eigen bedrijfsactiviteiten als communicatie- en organisatieadviseur. Tegenwoordig verloopt

'In 1999 had ik het sterke gevoel in een warm nest te zijn beland'

de planning verre van soepel.'

'Er is een tendens om hbo-instellingen om te turnen tot mini-universiteiten', vervolgt Hofstra. 'Statistieken lijken belangrijker dan de poppetjes. Jammer, want de kracht van het hbo ligt toch juist in de sterk praktijkgerichte onderwijsaanpak.'

Het meest heeft Hofstra moeite met het toenemend aantal hoorcolleges. 'Een hoorcollege verzorgen voor meer dan vijftig studenten is zeer arbeidsintensief. Terwijl het leereffect niet meer dan twintig procent bedraagt. Ik werk veel liever met groepen van maximaal dertig deelnemers, waardoor je ook interactieve werkvormen kunt aanbieden. Je bent niet alleen veel beter in contact met elkaar, maar er is ook nog eens sprake van een verdubbeling van het leereffect!'

Van docent naar trainer/coach

Zo weinig Hofstra met klassikale hoorcolleges heeft, zo veel heeft hij met vakken op het gebied van persoonlijke begeleiding. 'Daar ligt mijn kracht', weet hij inmiddels. 'Begeleiding

'Ik krijg energie van begeleiding en intervisie van individuen.'

en intervisie van individuen en trainen van kleine groepen. Daar krijg ik energie van.'

Na een aantal lichamelijke signalen wist Hofstra wat hem te doen stond. Stoppen met lesgeven op de HU en zijn hart volgen. In 2006 schreef hij zich in voor een coachingsopleiding, tegelijkertijd bouwde hij een klein netwerk van opdrachtgevers op. Vanaf april volgend jaar wil Hofstra vanuit één locatie werken: een trainingsschip op de Duitse binnenwateren. Als schipperskind gaat hij terug naar zijn roots. In 2010 hoopt hij over z'n eigen trainingsschip te beschikken.